год. I. Сливенъ, 9 мартъ 1935 г. Бр. 24

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитѣ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сждебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ"
Сливенъ

Броя 2 лв. Седмичникъ за политико-обществен и културенъ животъ. Редактира комитетъ

Столица и провинция

Контрастътъ между столица и провинция на дадена страна е въ своята основа и размѣръ различенъ. Той се обуславя отъ политични, културни, икономически и др. фактори. Докато Парижъ, напр. контрастира много силно съ френската провинция, Берлинъ, наопъки, хармонира съ множеството центрове на имперската земя.

Отъ решаваще значение тукъ преди всичко е държавното образувание въ свръзка съ географическото положение на една страна. Познатото историческо единство на френската земя, нейното, съ съвсемъ малки отклонения, географско единство, е повело и води къмъ издигането на единъ само центъръ—на Парижъ. Историческата пъкъ разпокъсаность на Германия, множеството почти независими една отъ друга области, сж непосрѣдствената причина за издигане не само на Берлинъ като културенъ и икономически центъръ на Германия, но и на много други градове, като Мюнхенъ, Дрезденъ, Хамбургъ.

Независимо отъ това, чисто икономически условия — центъръ на търговия, богатъ хинтерландъ и пр.,—извикватъ на животъ и издигатъ много градове, нѣмащи нищо общо съ политиката или културата на родната страна. Тия градове сж повече провинциални търговски центрове.

У насъ въ България, кждето липсва една традиция на централизация или децентрализация въ това отношение, държавната политика е предопредѣлена, наредъ съ наличностьта на незначителнитѣ икономическитѣ условия, да предреши въпроса: **съсрѣдочаване на всичко въ София и издигане на единъ само центъръ или равномѣрно разпредѣляне на всичко и въ провинцията.**

Тъкмо тукъ, обаче, нашата държавна политика нѣмаше установенъ курсъ или по право казано, тъкмо тукъ тя се преобращаше въ партийна политика. И докато нѣкои правителства полагаха равномѣрно грижи за столица, провинция и село, други, избивайки въ крайности, се грижаха само за едното или другото.

Крайно време е, обаче, нашата държавна политика да застане на солидна база и да не се лута повече по въпроса. Нашитѣ културни и икономически условия ставатъ отъ день на день по сложни и време за губене нѣма.

При опредѣляне на решителната база трѣбва, наредъ съ други, да се съобразятъ всички ония фактори, които се упомѣнаха отначало. Разрешението е трудно, но дългъ е да се замислимъ, дали държавата не би трѣбвало да положи повече грижи за нѣкои градове, а не да предоставя това само на общинитѣ, като Варна, Пловдивъ, Сливенъ напр, или пъкъ да продължава да съсрѣдоточава всичко въ София.

При това положение нека не се изпуска изъ предъ видъ, че нѣкои отъ голѣмитѣ наши провинциални градове иматъ всички условия да станатъ истински срѣдища на култура и напредъкъ на всичко българско и, че тѣ трѣбва да станатъ такива по много съображения, преди всичко по политически. Тъкмо едно такова положение бихме защитили и ние: държавата да подпомага не само столицата, но и нѣкой избрани провинциални центрове, които съ нейната мощна помощь да бждатъ силно подтикнати въ своето икономическо и културно развитие. Нека сил иятъ контрастъ между столица и провинция постепенно отслабва, като провинцията, въ името на общитѣ интереси, съзнателно и интензивно се подпомогне — доколкото това е нужно и възможно — отъ държавата. Това се улеснява, още повече, отъ наличностьта на условия, подобни на тия въ Германия, кждето разликата между столица и провинция се губи или наймалко не се чувствува. Всичко казано не означава желание за изоставяне на столицата отъ страна на държавата, но наредъ съ нейното „субсидиране", да следва и това на тая часть отъ провинцията, кждето това ще бжде отъ полза и значение.

Въ всѣки случай, тъй или инъкъ решенъ въпроса, едно е наложително: ясность и последователность на държавната политика въ това отношение.

Д-ръ П. Шишковъ.

ОБЛАСТНА КОНФЕРЕНЦИЯ ВЪ СЛИВЕНЪ

Такава бѣ свикана на 5 и 6 т. м. въ града ни. Присжтствуваха всички градски и селски кметове, околийски управители и всички шефове на стопанско-просвѣтнитѣ служби отъ Сливенска и Котленска околии, около 60 души. Конференцията се откри отъ областния директоръ г. П. Данчевъ, който говори за тежката задача на кметоветѣ, които трѣбва да работятъ въ много стопански проявления, за благоустройството на селата, за здравословното подобрение и за задоволяването на много още обществени служби. Всички тѣзи тежки и много служби, кметоветѣ трѣбва да координиратъ съ всички служебни мѣста и лица, за постигане желаното обновление въ духа на българския селянинъ. „Това обновление, каза г. Данчевъ, се състои въ спечелване довѣрието и вѣрата на българина къмъ българския интелигентъ, който днесъ е призованъ да води доблестно и компетентно сждбинитѣ на държавата си".

Особенно внимание той обърна на въпроса за общинскитѣ бюджети, като горещо препоржча — тѣхнитѣ консумативни разходи да бждатъ сведени до минимумъ, като се избѣгватъ всички излишни разходи, за смѣтка на творческата бюджетна часть, защото, каза той, държавата, въ която воденитѣ не вѣрватъ на водачитѣ си, никога неможе да има успѣхъ. Ето защо чрезъ акуратна, примѣрна и апостолска работа на новитѣ български кметове, трѣбва да повърнемъ довѣрието на българския селянинъ къмъ ржководящата го интелигенция!

Следъ г. директора говориха:

Областния лѣкарь г. Недевъ, за длъжноститѣ, които иматъ общинскитѣ власти за опазване и подобрение здравословното състояние на населението. Спрѣ се на по-честитѣ болѣсти въ областьта и особенно на въпроса за опазване здравето на децата, всрѣдъ които смъртностьта у насъ е 185‰, когато въ нѣкои страни е намалена вече до 50‰. Когато здравословието всрѣдъ подрастващитѣ е осигурено, тогава ще бждемъ здравъ народъ,—заключи той.

Областния инспекторъ по земледѣлието — г. Стояновъ, държа една много интересна беседа отъ специалностьта си. Следъ като направи обстоенъ прегледъ върху стореното за подобрение стопанското положение въ страната: нормиране уема на вършачкитѣ, цената на коноленото и слънчогледовото семе, арпата, уреждането въпроса за прехранване на населението, раздаването семе за посѣвъ, храна и фуражъ—взаимообразно, даване безакцизна захарь на пчеларитѣ, нормиране цената на фия, на памука, създаването фондове за подобрение на скотовъдството, птицевъдството, уреждането въпроса за млѣкопроизводството, търсенето пласментъ на землед.-скотовъднитѣ продукти, спре се по специално върху стопанското положение и нужди на нашата область.—Последната, каза той, е зърнено производителна область; въ нея се засѣватъ годишно около 1,700,000 декара пшеница, а общо-надъ 2,300,000 декара зърнени храни, т. е. 1/6 отъ посѣвитѣ въ страната. Въпреки това, обаче, положението на производството е повече отъ неблагоприятно — липсватъ пжтища, не се полагатъ грижи за модернизиране на производството, което допринася за слабия доходъ. Не се обръща внимание за запазване доброкачественостьта на семето, а отъ болеститѣ по него се търпятъ грамадни, невидими загуби. Фуражното производство въ областьта ни е повече отъ незадоволително. Само въ Бургазска область се оставя добитъка на зимна храна—плѣва, поради липса на сено. Належащо нуждно е да се създадатъ фуражни площи съ фий, люцерна, крѣмно цвѣкло. Индустриалнитѣ растения, за които има добра почва за вирѣене, въ областьта се слабо отглеждатъ. Трѣбва да се разнообрази стопанството съ: памукъ, ленъ, конопъ, слънчогледъ, сусамъ (Ямболско, Елховско), тютюнъ, фастъци, картофи, фасулъ, които производства въ една неурожайна година, като настоящата, ще внесатъ подобрение въ стопанството на земледѣлеца. Скотовъдството сжщо не е рационално, макаръ, че овцевъдството е твърде многочислено и характерно (Карнобатската овца). Както то, така и говедовъдството, птицевъдството и свиневъдствого могатъ да осигуратъ добри приходи на стопанитѣ, но при по-голѣми грижи и рационално отглеждане. Лозарството е важенъ отрасъл въ стопанството на областьта, но безразборното засаждане на лозя, даде въ резултатъ много грозде — слабо качествено и евтино, като подби цената и пазаря на добритѣ грозда и вина. Затова държавата ще ограничи отглеждането на лозата, като я запази за най-подходящитѣ мѣста, които осигуряватъ доброкачественостьта на гроздето и виното. Овощарството е съвсемъ слабо развито, а има добри условия за него. Само презъ последната есень сж посадени 850 декара демонстративни овощни градини въ областьта. За сега липсватъ дръвчета за посаждане. Жалка е картината на стопанскитѣ дворове, въ които нѣма почти едно дръвче, а могатъ да бждатъ китни овощни градини. За провеждането на голѣмия планъ за подобрение и модернизирване стопанствата въ областьта, първото условие за успѣхъ, подчерта г. Стояновъ, е отношението на кметоветѣ къмъ този голѣмъ националенъ проблемъ.

Областния ветеринаренъ лѣкарь—г. Д-ръ Диковъ направи обстоенъ прегледъ на скотовъдството въ областьта, която по броя на овцетѣ — 1,350,000 глави, отъ 8,500,000 глави въ страната, е първа. Въ областьта има 160 до 170 хил. глави едъръ добитъкъ, 70 000 глави биволи, 120,000 глави свине и 1,000,000 птици. Има всички условия за едно разнообразно и доходно скотовъдство, но не е направено нищо за него. Най-голѣма е фуражната оскждица въ Бургазската область, а това може да се избѣгне, като естественитѣ ливади, — недостатъчни въ количество, бждатъ допълнени съ изкуствени такива. Д-ръ Диковъ се спре обстойно и върху болеститѣ, които разстройватъ скотовъдството, като подчерта голѣмитѣ злини, които причинява бѣса, който държи едно отъ първитѣ мѣс-

(следва на 4 стр.)

Бележити сливенци.

Д. Добровичъ — Пехливановъ

— първия академикъ — художникъ въ България (къмъ статията на 2 стр. за живота и изкуството на Добровича).

Софийската община и Д. Желѣзковъ

Софийската община, съ писмо № 840 отъ 4 мартъ т. г. съобщава на Слив. културна дружба „Д-ръ Ив. Селимински"—въ София, че общината одобрява идеята да се постави памятникъ на Добри Фабрикаджията въ Борисовата градина, като общината на свои разноски ще направи основитѣ и пиедестала на памятника, а дружбата да направи бюста.

Въ сжщото писмо се съобщава, че улицата между ул. „Зайчеръ" и ул. „К. Величковъ"—(въ София) е наречена на името на Д. Желѣзковъ — **Фабрикаджията.**

Народния университетъ при читалище „Зора"

Устройванитѣ сказки отъ името на читал. нар. университетъ будятъ голѣмъ интересъ и се посещаватъ масово. Съ тѣхъ се запълва една голѣма културна празднота въ нашия градъ. Сказкитѣ ще продължатъ. За тая седмица: **Вторникъ** 12 т. м. 6½ часа следъ пладне сказка на тема „Туберкулозата" отъ д-ръ П. Абаджиевъ. **Въ Петъкъ** 15 т. м. 6½ ч. сл. пл. сказка на тема „Туберкулозата и дедето" отъ д-ръ Юрд. Карамалаковъ.

Бюджета на общината

Бюджетътъ на Сливенската община е повърнатъ, надлежно утвърденъ отъ Министерството на В. Р. Н. З.

Той възлиза:

А. общински —
Приходъ — 22,401,490 лв.
Разходъ — 22,141,290 лв.

Б. училищенъ —
Приходъ — 713,000 лв.
Разходъ — 973,200 лв.

В. Подобрение скотовъдството
Приходъ — 62,600 лв.
Разходъ — 62,600. лв.

Или всичко:
Приходъ — 23,177,090 лв.
Разходъ — 23,177,090 лв.

Какви хали сж нуждни на Сливенъ

(Вмѣсто отговоръ на П. Ч.)

Въпросътъ поставенъ по-горе е решенъ още преди нѣколко години въ смисълъ да се построятъ монументални хали съ хладилни помѣщения за сирене, кашкавалъ и други продукти подлежащи на бърза развала. За основа на това решение е послужилъ доклада на специална комисия, посѣтила съ тая цель градоветѣ въ страната, гдето сж построени или се строятъ хали.

Съ решението на въпроса, се предрешава, обаче, и задачата за общински хладилни склдове, — задача нова и отъ много по голѣмо значение, отколкото тая за градския покритъ пазаръ.

Модернитѣ покрити пазари току що започватъ да се въвеждатъ въ страната. Затуй онова, което комисията е имала възможность да види, далечъ не е било достатъчно да се добие една правилна представа за предприятието, що ни интересува. Единъ повърхностенъ прегледъ на създаденото до сега у насъ въ тая область може да доведе до неправилни, дори до обратни, изводи, ако комисията не е имала възможность да се отнесе строго критично къмъ виденото. При едно проучване безъ вещи лица лесно може да се дойде до просто копиране на стопански предприятия, изгодни при едни мѣстни условия, но неизгодни при други.

Щомъ като постройката на градски хали се свързва съ постройката на хладилни складове, би трѣбвало предварително да се установи една опредѣлена програма на общината относно задоволяването всички нужди на града и околията отъ хладилници. При изработването на програмата неминуемо щѣхме да се запитаме дали е въ интереса на града да се построи общъ хладилникъ за всички нужди или пъкъ да се построятъ повече хладилници: 1. Хладилникъ при кланицата за месо и произведения отъ него; 2. Хладилникъ за млѣкопреработвателното заведение; 3. Хладилникъ при халитѣ; 4. Хладилникъ при ж. п. гара за плодове и зеленчуци и пр.

Всѣки що годе запознатъ съ хладително дѣло ще каже, че много неизносно е въ единъ градъ да се строятъ нѣколко отдѣлни хладилни инсталации, вмѣсто една обща. Една мощна инсталация е несравнено по икономична въ работа, по-рентабилна, отколкото три повече отдѣлни инсталации съ сжщата хладилна мощь. Освенъ това, стойностьта на една обща инсталация е много по-малка, отколкото цената на отдѣлнитѣ инсталации взети наедно.

Отъ тукъ следва правилото: **въ единъ градъ не трябва да има повече отъ единъ хладилникъ.** Колкото градътъ е по-малъкъ, колкото изгледитѣ за бързото му нарастване сж по малки, а срѣдствата и доходитѣ на общината сж по-оскждни, толкова сж по-голѣма строгость следва да се прилага това правило.

При изработването на общинската програма по хладилното дѣло се явява още единъ въпросъ — кжде трѣбва да се построятъ хладилницитѣ: въ града при общинскитѣ хали, въ индустриалния кварталъ, при кланицата или другаде. Отговора е ясенъ: просторно мѣсто, близость до пазаря, до ж. п. гара, до главния шосеенъ пжть за града, както и възможность да се добие обилна артизианска вода и пр. и пр., или: за Сливенъ най-подходящо мѣсто за хладилни складове е мѣстото на старата кланица и „вардата“.

На това мѣсто рано или късно по силата на закона за Санит.—ветеринарната служба ще се строи модерна общинска кланица съ хладилникъ. Не остава освенъ да се разшири тоя хладилникъ до степень, каквато е необходима и достатъчна за удовлетворяване на всички нужди въ града и на околията.

Следъ като се начертаятъ основнитѣ положения на общинската хладилна програма, тогава лесно ще се отговори на въпроса — какви хали сж нужни на Сливенъ. Защото той ще се разглежда въ рамкитѣ на програмата, а не въ пространството. Тогава всѣкиму ще стане ясно, че Сливенъ не трѣбва да следва примѣра на Шуменъ и Ст.-Загора да строи монументални хали съ хладилни складове, а наопъки—да се строи хали за продажба на дребно, като тия въ много други градове на западъ и като тия, които ще се строятъ въ софийскитѣ квартали, — безъ хладилни складове, а съ хладилни камери за запазване на малки количества продукти и за кжсо време.

Съвременната хладилна практика ни дава разни способи за охлаждане на подобни камери: съ естественъ или искусственъ ледъ; съ специално устройство хладилни автомати, съ преносни акумолатори на студъ, заредявани въ градскитѣ общи хладилници, съ различни системи ледохранилища на естественъ ледъ.

При избора на единъ или по вече отъ тия способи, трѣбва да се взематъ подъ внимание мѣстнитѣ условия. За градове съ ефтина електрическа енергия и обилна студена вода, подхождатъ хладилнитѣ автомати. За Сливенъ тѣ неподхождатъ, поради скжпата енергия и малкото количество вода.

Избора на способа за охлаждане е въпросъ на смѣтка и на проучване. Ако Сливенъ би могълъ да си набави презъ зимата достатъчно естественъ ледъ, общината би имала всичкия интересъ да се спре на охлаждане продуктитѣ въ халитѣ съ помощьта на ледохранилища.

Въ заключение ще кажемъ, че предвидъ крайната нужда отъ хали, сливенската община следва да предпочете хали съ лека конструкция и съ ледохранилища за естественъ ледъ предъ постройката на монументални хали съ хладилни складове при тѣхъ.

Инж. Ю. Пехливановъ

Престанете г. Д. Г.!

Бихъ обидилъ светата паметь на заслужилия покойникъ Д-ръ Мирковичъ, ако тая моя бележка би имала претенцията да защищава неговото безсъмнено голѣмо дѣло отъ дребнитѣ нападки, които непознатия Д. Г. повтаря съ едно необяснимо постоянство. Нѣмамъ намѣрение да чета лекции на Д. Г. за дѣлата на заслужилия българинъ, едно, че той би могълъ да намѣри достатъчно данни за тѣхъ и второ—не въ обичаитѣ ми е да убеждавамъ хората въ нѣща, които тѣ не желаятъ, или не могатъ да разбератъ.

Бихъ простилъ на Д. Г. даже и дразнещата редакция на неговото мнение, ако въ това мнение би могло да се съзре капка обективность. Такава обаче, липсва, въпреки всичкото ми желание, да я открия. Но нѣщо друго има — Д. Г. изпада въ комичното положение, да хвърля упреци върху паметьта на Д-ръ Мирковичъ, за нѣща, които по своята сжщность не само не засѣнчватъ неговия благороденъ силуетъ, но му и придаватъ краскитѣ на едно несъмнено величие. Азъ се очудвамъ, какъ е възможно да се манифестира подобна непретенциозность, къмъ едно собственно, поддържано мнение, като тая, която проличава, когато Д. Г. осжжда Д-ръ Мирковичъ за неговото участие въ великолепния дипломатически ходъ, който унията съ римската църква представлява въ нашето минало. Д. Г. навѣрно е билъ слабъ ученикъ по история—за да нѣма нито блѣда представа за основнитѣ подбуди на униятството, които безсъмнено правятъ честь на Драганъ Цанковъ и Д-ръ Мирковичъ. Едно бегло преглеждане на осмокласната история (вижъ „История на българския народъ“ — Ив. Пастуховъ и Цв. Стояновъ—стр. 197) би уяснило на Д. Г. сжщностьта на тая проява и би го избавило отъ неудобното положение, въ което той се поставя. А понеже, Д. Г. е челъ, както се вижда Симеонъ Радевъ, то азъ ще цитирамъ нѣщо отъ него, срещу чиято авторитетность Д. Г. едва ли би се опжлчилъ.

„Главната причина обаче, за да се почне единъ благоприятенъ обратъ въ руската политика по църковния въпросъ бѣ силното впечатление, произведено отъ унията. . . . . Цельта на нейнитѣ инициатори биде постигната. Тѣ нѣмаха въ действителность никакво намѣрение да откжсватъ българския народъ отъ православието, Цельта имъ бѣ чисто политическа. . .“ (С. Радевъ—„Строителитѣ на съвременна България“, т. I. стр. 87—88).

Препоржчително е, Д. Г. да прочете и публикуваната въ „Македонски прегледъ“ биография на Методий Кусевичъ, Старо-Загорски митрополитъ по-късно, въ чиято преданность къмъ православната църква нѣмаме никакви основания да се съмняваме, за да види, какъ той удачно е използувалъ предъ руския посланикъ въ Цариградъ, унията и блѣскавитѣ резултати, които това е дало за разрешението на гръцко-българския конфликтъ по църковния въпросъ.

Смѣтаме, че следъ всичко това да се говори за интервенция отъ страна на църквата е пресилено и наивно.

Пжтя на отричане на голѣмитѣ ни хора е лошо избранъ. Той безспорно е начертанъ отъ единъ снобизъмъ, обличащъ въ непривлекателенъ костюмъ нашата интелигенция. Нѣма нищо по-дребно и вредно отъ това да се нахвърляме срещу заслугитѣ на единъ дѣецъ, жертвувалъ материалното си благосъстояние за своя народъ, организиралъ цѣли области за възстание, оставилъ най-творческитѣ си години въ влажнитѣ подземия на Диаръ-Бекиръ, стълбъ въ църковнитѣ борби, единъ отъ патриарситѣ на нашата книжнина.

И на мѣсто да споримъ чий бюстъ заслужава да бжде поставенъ въ нишитѣ на единъ паметникъ, нека се помжчимъ да се отърсимъ отъ дребнитѣ си амбиции и да издигнемъ други наши, въ които да поставимъ образитѣ на нашитѣ прадѣди, огрѣни отъ тихия ореолъ, на тѣхното собственно величие — да издигнемъ ниши въ душитѣ си най-вѣрната гаранция за запазване скжпитѣ завети на миналото!

А ако Д. Г. е решилъ до край да създава прецеденти отъ подобенъ характеръ — то това остава изключително въ неговъ минусъ и въ потвърждение на пословицата за „кервана който, върви. . .“

Ст. Ст. Кожухаровъ.

Нашитѣ села

с. Михаилово

На 2 т. м., подъ ржководството на директора на прогимназията, г. Г. Кюлюмовъ, се изнесе отъ учителитѣ и учителкитѣ, въ селото литературно-музикална вечерь. Изнесоха се сценки изъ нашиятъ селски животъ съ хоръ и балетъ, подъ ржководството на учителя Чешмеджиевъ. Представи се и комедията „Копчето отъ тирантитѣ“. Салонътъ бѣ препълненъ. Слушателитѣ останаха напълно задоволени.

На следния день се състоя конференция на учителитѣ отъ с. с. Тополчане и Михаилово.

На 4 т. м. се състоя публично събрание, на което говори г. инженеръ Падаровъ на тема: „Багоустройство на селото“. Събранието бѣ масово посетено и направи отлично впечатление.

Селото жадува за знание. То търси да чуе отъ нашата интелигенция какво става другаде и какво трѣбва да се прави у насъ.

с. Бѣла

Народенъ университетъ се основа и редовно се четатъ беседи. Нѣколко публични събрания бѣха устроени. Изнесоха се новитѣ идеи за обществена солидарность.

Кмета държа нѣколко рафера, посрещнати добре отъ всички слушатели. Просвѣтната дейность продължава, най вече презъ вечернитѣ курсове. Взематъ участие: учителитѣ, лѣсничея и кмета.

Системна борба се поведе срещу пиянството, което много се бѣ развило. Нѣколко сказки се държаха за вредата отъ това зло и резултати има добри.

Създаде се ученическа трапезария за беднитѣ ученици.

Почна се работо да се образува читалище. Лансира се идеята да се създаде образцова овощна градина отъ общината.

Миннитѣ работници бѣха свикани на събрание и успѣ да се организира работническо сдружение съ 110 души членове. Избра се и настоятелство.

Ето единъ добъръ примѣръ.

Сливенъ и родното изкуство.

Добри Добровичъ

Презъ епохата на ренесанса, когато западна Европа блестѣше отъ великолепието на ненадминато до днесъ изкуство, нашета бедна страна тжнеше въ мрака на двойното робство.

Зародилата се по стенитѣ на църкви и дворци изтънчена живопись и разцъвтѣла презъ времето на Ив. Александъръ, изчезна подъ грубата мазилка на турчина, превърналъ църквитѣ ни въ джамии, или стана на пепелъ, заедно съ дворцитѣ. Текатъ вѣкове на мракъ и невежество. Своитѣ поетични блѣнове българина изпѣ въ копнежъ за волния хайдушки животъ — символъ на изгубената свобода,—а българката ги извѣза по своитѣ престилки и сукмани. Само изъ глухитѣ усои тукъ тамъ се закрѣпиха разнебитени гнезда отъ старата култура—монастиритѣ — но и тѣ почти погърчени. Все пакъ по тѣхнитѣ стени се изписаха още презъ XVII то столѣтие основитѣ на нашата днешна живопись, тъй както Джиото въ Италия изписа основитѣ на ренесанса. Първитѣ иконописци носѣха гръцкото име зографи и въ тѣхното изкуство господстваше една условность подчинена на стария византийски стилъ—смътни спомени по блѣскаво минало, може би.

Въ това време въ Хилендаръ подъ покровителството на отца Паисия и братъ му Лаврентий, учи иконопись Христо Димитровъ отъ с. Доспей, Самоковско, следъ това изпратенъ да школува въ Виена (1770 г.) Така той става родоначалникъ на днешната живопись. Иде духовното ни възраждане. По събуденитѣ центрове вече не се задоволяватъ съ свѣтогорскитѣ щампи, предъ които до тогава сж палили свещи и изливали молитвитѣ си. Новопостроенитѣ църкви търсятъ вещи зографи. Училитѣ вече въ странство такива внасятъ въ живописьта и светски характеръ, като рисуватъ отначало собственитѣ си портрети.

Това е епохата когато въ Сливенъ се е родилъ Добри Георгевъ Добровичъ въ 1816 г. Баща му, като всички по заможни сливенци, билъ абаджия.

Къмъ 1830 г. баща му умира и майка му повторно се омжжва за Димитъръ Пехливановъ. Младия Добри, обаче, неможе да обикне бащата — пастрокъ. По това време сливенци се преселватъ въ Влашко и 14 годишенъ заедно съ своитѣ дѣдо и баба, той заминава, за да не гледа повече умразния човѣкъ. Въ Браила го даватъ на занаятъ — кюркчия. Душата на бждащия артистъ се бунтува, той избѣгва въ Букурещъ, после презъ Гюргево, Русе и Котелъ, се връща въ Сливенъ. Тукъ става по неволя абаджия и следъ две години се запжтва за Цариградъ да събира бащини вѣрисии. Тамъ приятели на баща му го настаняватъ въ училището „Джабали“, а следъ това въ прочутата Куручешменска гимназия. Тамъ той се сближилъ съ Сава Доброплодни, Раковски и Гавраилъ Кръстевичъ. Появилата се въ Цариградъ чума го кара да бѣга въ Гърция, кждето постжпва въ Атинската гимназия. Изглежда, че Добри още отъ ранно детство е проявилъ дарби по живопись, защото като ученикъ въ Атинската гимназия, презъ свободното си време ходилъ да се учи при французина—артистъ Петеръ Бонеротъ. Следъ като добива доста практика, Добри се записва въ техническата школа на Лисандро Кафтанджиолу и подъ ржководството на италианския професоръ Рафаело Чеколи. Още като ученикъ въ Атина той участвува въ конкурса по живопись и за изненада на всички гърци взема втора награда. На третата година, взема първа награда. Заедно съ славата на професоръ Чеколи, растѣла и тази на ученика му. На другата година излиза на конкурсъ съ двамата си професори и пакъ взема първа награда. Тогава Чеколи го съветва да замине за Италия защото въ Гърция вече нѣмало какво да учи.

Въ Атина първата година работилъ само глави, а втората и третата година—голи тѣла. Четиритѣ му картини отъ конкурса били поставени въ Атинския музей, като най-хубава по него време живопись съ маслени бои. Работилъ е и

НАШАТА ДУМА

НЕОБХОДИМЪ Е ЦЕНТЪРЪ

Ако сте били откжснати отъ родна стрѣха и роденъ край, почувствали сте силата и дълбочината на нестихващата мжка по тѣхъ, преживѣли сте съкровеното желание да бждите отново тамъ, кждето сте откърмени.

На кого отъ насъ сърдцето не е трепвало, опоено отъ гордость, когато далече отъ Сливенъ чуе нѣщо хубаво за него! Нѣма сливенецъ на когото безразличието да не е било побеждавано, когато името на родния му градъ се е ограждало съ внимание и сочило за примѣръ!

Но ние познаваме и огорчението и мжката при противното. Затова много добре разбираме сърдечното желание на сливенцитѣ, откжснати отъ родния градъ, съ готовность да се поставятъ въ помощь на него, за да го видятъ отново цъвтящъ центъръ, който привлича и дава поминъкъ на собственитѣ си чеда.

Страшната икономическа трагедия, която преживѣвава Сливенъ и непрекжснатото емигриране, трѣбва да иматъ край. Той ще бжде до голѣма степень ускоренъ съ решителната и организирана воля на самитѣ сливенци, приели съ готовность да се поставятъ въ служба на своя градъ. (Този дългъ и желание, разбира се, не ще бждатъ чужди, откжснати отъ онаяя държавна политика, въ основата на която лежи императива за всеобщъ националенъ стопански и културенъ подемъ).

Но когато се касае за стопанското повдигане на Сливенъ, единствената база върху, която може да изгради бждащето на града, случайнитѣ хрумвания и разпокжсани инициативи трѣбва да бждатъ изоставени. Ржководенъ принципъ за системна и резултатна работа може и трѣбва да бжде само единението. Ето защо усилията на Сливенската дружба въ София, на тая въ Бургазъ, на групата млади сливенци и на икономическото ни дружество, трѣбва да бждатъ координирани, съгласувани.

Обединителния центъръ, около, който трѣбва да се сгрупиратъ усилията на всички тия и на всичко годно за дълова работа, поради много причини, трѣбва да бжде Сливенското ИКОНОМИЧЕСКО дружество. Опорната база, върху която може да се изгради резултатна дейность, безрезервно ще обхване всичко, което доброволно и по дългъ се поставя въ служба на града, която най-авторитетно ще синтезира и отразява интереситѣ на града—ще трѣбва да направимъ ИКОНОМИЧЕСКОТО ДРУЖЕСТВО. Сжщото, за да изиграе, обаче, оная роль, която смѣтаме, че трѣбва да му се възложи, ще трѣбва може би да претърпи нѣкои отклонения отъ досегашното, а сигурно ще трѣбва да активизира своята дейность.

Ние ценимъ всички благородни желания и инициативи отъ естество да подпомогнатъ Сливенъ, но сме напълно убедени, че само въ организирания колективъ ще се осмили желанието за творчество, ще стане дѣло мисъльта, ще се възнаградятъ усилията и оценятъ жертвитѣ на всички жадни да видятъ утре своя градъ по честитъ.

Вѣрни на своя граждански дългъ ние призоваваме всички сливенци, въ които не е угаснала вѣрата въ бждещето на нашия градъ, къмъ дѣло. Апелътъ и примѣра на Софийската дружба трѣбва да напомнятъ нашя дългъ.

И ако Икономическото дружество трѣбва да бжде организационната база въ работата за повдигане на Сливенъ, то колонитѣ на „Изтокъ" ще бждатъ най-вѣрната трибуна, която твърдо и вдъхновено ще отстоява всичко, което води къмъ възходъ родния градъ.

„Изтокъ".

Изкуство и публика.

Концерта на Сливенската филхармония.

Сливенската филхармония при Бълг. нар. читалище „Зора" подъ диригентството на Петъръ Стратевъ и участието на солиста—пианистъ г. Михаилъ Тодоровъ, даде на 3 т. м. недѣля въ салона на чит. „Зора", своя втори концертъ при следната програма: Моцартъ — „G. dur симфония", Бетховенъ — концертъ „C. moll". Недовършената симфония отъ Шубертъ и Хайденовата симфония. Прогресътъ, който оркестрантитѣ сж постигнали, е забележителенъ: остава да се желае само повече динамика при изпълнението. г. Стратевъ усърдно и съ опитность държи съ своята палка голѣмия апаратъ отъ 60 души. Солистътъ г. М. Тодоровъ, съ своето строго класично изпълнение и изумителна чистота изпълни концерта „C. moll". Той се особено хареса въ каденцата на сжщия концертъ. Медната група, вербувана отъ добри военни инструменталисти, звучеше на всѣкжде мощно и чисто; остава да се постигне сжщото при дървената група, която да се попълни отъ басъ кларинетъ и фаготи. При сжщото постоянство и волева работа още по-голѣмитѣ постижения ще дойдатъ естествено.

Симфонията, като културно начинание за Сливенъ, заслужава похвала. Ние адмирираме оркестрантитѣ. Обстоятелството, че на този концертъ присжтстваше музикалниятъ елитъ на града ни, говори за вниманието, което филхармонията буди между сливенци. Желаемъ щото симфонията да обедини въ своитѣ редове всички музикални сили въ града, подъ опитната палка на г. Стратевъ и артистичния натюрелъ на М. Тодоровъ и двамата гордость за града ни.

W.

Читателитѣ до „Изтокъ"

Симпатични прояви

Вѣрна е констатацията, че срѣдъ българскитѣ цигани цари страшна безкултуроость, невежество и безвѣрие. Защо? —защото отъ освобождението за тази часть отъ града ни не е направено нищо, до като заинтересовани партизани, отъ всички разновидности, сж идвали между насъ, използвали сж нашитѣ гласове и безъ нѣкой следъ това да си е спомялъ за насъ. Подтикнати отъ тия чувства група дейни и просвѣтени цигани, решихме и свикахме културно-просвѣтно събрание на 17 м. м. на което се избра комитетъ въ съставъ: Т. Келешевъ, Ив. Костовъ, Р. В. Стамболовъ, Н. Терзобалиевъ и Д. Куршевъ, който да изработи планъ—програма за бждащата дейность.

Реши се да се изнесатъ петь сказки—беседи:

1) Възпитание на децата отъ родителитѣ. 2) Религия и нравственость. 3) Народъ и армия. 4) Алкохола и неговитѣ последствия. 5) Моралъ и проституция и нейнитѣ причини.

Първата беседа се изнесе на 24 м. м. отъ главния учитель училището „Цанко Церковски" г. Ст. Димитровъ, изслушанъ съ голѣмъ интересъ.

Комитета се надѣва, че ще получи подкрепата на сливенското гражданство и меродавни фактори въ своята дейность

Т. Келешевъ

Концертъ на Югославски хоръ въ Сливенъ

Люблинския професоръ г-нъ Адамичъ, заедно съ председателя на тамошния смѣсенъ учителски хоръ, идваха преди нѣколко дни въ Сливенъ, обикаляйки по-голѣмитѣ ни градове, да подготвятъ и организиратъ една обиколка на учителския хоръ отъ Любляна и да дадатъ концерти. Сжщитѣ сж изказали желание да гостува единъ български смѣсенъ хоръ, въ Любляна и да даде нѣколко концерта.

Казано имъ е, че Сливенския народенъ хоръ за сега е най-добрия нашъ смѣсенъ хоръ.

Въпроса ще се реши при идването на Люблянския хоръ у насъ, когато ще даде своитѣ концерти. Датата на концерта за Сливенъ ще съобщимъ допълнително.

портрети на видни тогава личности, като ималъ поржчки чакъ отъ Виена.

(Дългъ се налага на Сливенци да потърсятъ въ Атина тѣзи негови картини и поржчатъ копия отъ тѣхъ за нашия музей).

Въ Римъ Добривичъ правилъ ежедневни изучвания изъ картиннитѣ галерии, като копиралъ голѣмитѣ майстори, следъ това постжпилъ въ академията, а презъ свободното си време изпълнявалъ поржчки отъ Атина.

Тукъ го заварва революционното движение на Гарибалди. Добри съ пушка въ ржка прекералъ цѣли три месеца въ предградията на Римъ.

Следъ примирието той наново взема палитрата и прави най-добритѣ си копия отъ Ватикана и Сикстинската капела.

Следъ това той се впусналъ въ архитектурни предприятия, направилъ добро положение и се движилъ въ кржга на най-виднитѣ тогава артисти. Цѣли 47 год. непосмѣлъ да се върне въ България, за да не загуби своето изкуство въ една страна, която не знаела, ни що е „националность", ни що е „свобода". Той не се оженилъ, за да се не покатоличи. Едва на преклонна възрасть се завръща въ родния си грацъ, за да сложи кости до тия на любимия баща, чиято смърть го прокудила даелчъ отъ роденъ край.

Часть отъ картинитѣ му — повечето копия отъ голѣми майстори — сж откупени отъ покойната княгиня Мария Луиза, а другитѣ следъ смъртьта му станаха собственость на читалищи „Зора".

Той е първия, който заработва тъй наречената елеофотография въ модерната ú насока, (елеофотография е боядисване на фотографията съ маслени бои разредени съ ленено масло)

Добровичъ умира на повече отъ 90 год. възрасть, като до края на живота си макаръ и съ треперящи ржце, не е изпускалъ четкитѣ и палитрата.

Т. х. Димитрова.

ЛИДЕРА НА АМЕРК. РАДИОИНДУСТРИЯ!

ZENITH

Най-предпочитанитѣ у насъ

Радио-апарати „ЗЕНИТЪ"

моделъ 1935 год.

Недостигнати по тонъ и мощность. Пълна гаранция за селективность и трайность на лампитѣ. Специална суперхетеродинна конструкция — работящи БЕЗЪ ЗЕМЯ и АНТЕНА.

Цени конкурентни

Представитель за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ

Тел. № 51. 3—3

За сведение на почитаемитѣ ми клиентки

Съобщавамъ,

ЧЕ ДАМСКОТО ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ

MODE DE PARIS

на АВРАМЪ СТОЯНОВЪ си остава на сжщото мѣсто—пл. „х. Димитъръ" и нѣмамъ нищо общо съ друга подобна фирма.

Съ почить: АВРАМЪ СТОЯНОВЪ

Съобщавамъ на почитаемитѣ Радиолюбители, че взехъ представителството за Сливенъ на

Царя на Радиоапаратитѣ

ORION

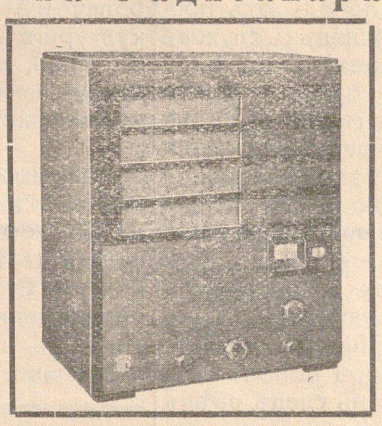

ORION

който съ своя естественъ тонъ и селективность ще задоволи и най-изтънчения вкусъ.

Съ почить: П. Д. БАКЪРДЖИЕВЪ

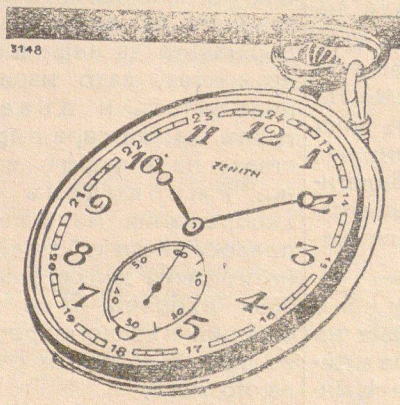

Стари златни украшения, пендари, махмудии, ирмилици и др., купувамъ на най-висока цена. Не продавайте нищо златно до като не провѣрите цената

при К. САХАКЯНЪ

ЧАСОВНИКАРЬ—ЗЛАТАРЬ

подъ общината

Редакцията на в. „Изтокъ" се помѣщава надъ Стария брѣстъ, срещу градската лѣчебница.

ХРОНИКА

Деня на освобождението на България се отпразднува на 3 т. м. твърде тържествено. Въ катедралния храмъ „Св. Димитрий“ се отслужи панахида за падналитѣ за нашата свобода руси и българи и молебенъ за живитѣ. Държа се подходяща за случая речь. На площада Н-ка на Гарнизона поздрави войницитѣ.

Отъ 5 т. м. въ града ни разглежда дѣла единъ съставъ отъ Бургазския областенъ сѫдъ подъ председателството на нашия съгражданинъ г. Симеонъ Минчевъ.

Презъ м. февруарий т. г. въ Сливенска околия сѫ заболѣли отъ заразит. болести: 2 отъ коременъ тифъ, 15 отъ дифтеритъ (1 умрѣлъ), 4 отъ скарлатина, 16 отъ лоша кашлица (1 умрелъ), 11 отъ туберкулоза. 1 отъ инфлуенца (сѫщия умрелъ), 1 отъ лещенка и 1 отъ червенъ вѣтъръ.

Общото санитарно състояние на околията е добро.

Б. Н. читалище „Зора устройва всѣка сѫбота вечерь забави за своитѣ членове и за гости. Начало 9 ч. край 1 часа. Свири оркестъръ.

Презъ м. февруарий т. г. въ общинската кланица сѫ изклани 1623 глави едъръ и дребенъ добитъкъ и свини, отъ които е добито 75,755 кгр. месо. Отъ тѣхъ 22 животни на общо тегло 1173 кгр. е конфискувано като вредно за човѣшкото здраве и животъ.

Общинскитѣ ветеринарни власти сѫ туберкулинизирали презъ изтеклия месецъ 54 дойни крави, отъ които 2 сѫ се оказали болни отъ туберкулоза.

Унищожени сѫ за сѫщото време 106 обезстопанствени кучета и сѫ конфискувани 1236 бр. яйца и 28 кгр. масло.

Дирекцията на слѣтитѣ гимназии, вземайки поводъ отъ появилитѣ се напоследъкъ слухове по поводъ решението на учителския съвѣтъ, предупреждава гражданитѣ и ги моли да не даватъ ухо на разни слухове и клюки, които заинтересовани лица съзнателно и злонамѣрено разпространяватъ, а за всичко, което ги интересува, да се обръщатъ къмъ Дирекцията и отъ тамъ да узнаватъ истинското положение на нѣщата.

Г-нъ Директора приема всѣки работенъ день следъ обѣдъ отъ $2^1/_2$ до 6 часа.

Ученически кино-спектакли. За да се даде възможность на ученицитѣ отъ гимназиитѣ поспокойно и съ по-голѣма полза да гледатъ филмитѣ, които читалище „Зора“ прожектира и за гражданитѣ, Дирекцията на гимназиитѣ е влѣзла въ споразумение съ управата на читалището да се даватъ специални представления само за ученичкитѣ и ученицитѣ. На тия представления други лица освенъ учителитѣ и ученицитѣ, не ще се допущатъ и билетитѣ за тѣхъ ще се продаватъ отъ канцеларията на гимназиитѣ.

Сливенската община е въ преговори за уреждане на редовна аутобусна служба между Сливенъ и Сливенскитѣ минерални бани. Вѣроятно отъ 1 май т. г. ще имаме редовно аутобусно движение.

Епархийскиятъ проповѣдникъ Иеромонахъ Н. Тулешковъ държи редовно религиозни сказки въ църквата „Св. Димитрий“ всѣка срѣда (библейски уроци), петъкъ (евангелски), а въ недѣля сказки на общи теми. Сказкитѣ почватъ отъ 5 ч. сл. пл. и се досещаватъ масово.

Областна конференция въ Сливенъ

(продължение отъ 1 стр.)

та въ областьта. Прикани кметоветѣ да подкрепятъ мѣропритията за подобрението на скотовъдството, като взематъ и сериозни мѣрки за ограничение на бѣсътъ.

Участъковия инженеръ — г. Бушевъ говори върху нуждата и голѣмото значение отъ планирване на селата, водоснабдяването имъ, построяването на добри и хигиенични жилища, като обърна внимание върху постановленията на новия законъ за пѫтищата, съ който се цели системно прокарване на съобщителни артерии, отъ каквито Бургазската область има най-голѣма нужда и разполага съ най малко и най лоши такива.

Училищниятъ инспекторъ—г. Дръндаровъ разгледа сѫщностьта и значението на въведенитѣ реформи въ учебното дѣло, главно създаването сътрудничество между учителство и общинска власть. Посочи конкретно положението на училищата въ Сливенска и Котленска околии и това, което предстои да се направи за подобрението имъ.

Следъ всички тѣзи компетентно изнесени беседи, говори областния деятель на обновата—г. Г. Арнаудовъ, който следъ като посочи голѣмото дѣло, което днесъ се твори въ страната и ролята на интелигенцията, намираща се въ непосрѣдственъ контактъ съ народа — кметоветѣ и учителитѣ, за неговия успѣхъ, апелира къмъ последнитѣ за тѣхната воля, усилия и ентусиазъмъ, съ които само ще се изгради нова България.

Така, цѣлия първи день мина въ изнасянето на казанитѣ беседи, като втория се употрѣби за разисквания на редъ конкретни въпроси въ упражняването на самитѣ служби.

Подобни конференции ще има на 7 и 8 т. м. въ Ямболъ, за Ямболска и Елховска околии, а презъ идущата седмица —въ Бургазъ — за останалитѣ околии въ областьта.

Пристигналъ бѣше въ града и си замина председателя на Сливенската дружба въ София—г. Арх. Георги Козаровъ. Сѫщия има срещи въ връзка съ подготовката на 5-годишния планъ съ представители на разнитѣ официални учреждения и институти, икономическото дружество и отдѣлни личности въ града.

Преизбранъ е за трети пѫть за председатель на Настоятелството на читалище „Зора“ г. Спасъ Жировъ.

Започнати сѫ курсоветѣ за подготовка на полската стража съ огледъ на реорганизацията въ земледѣлското стопанство и застѫпването на по-интензивни и доходни култури. Курсиститѣ ще бѫдатъ запознати съ болеститѣ и неприятелитѣ по културнитѣ растения, борбата съ тѣхъ, а сѫщо така и съ всичко земедѣлско-административни закони.

Сливенската дружба „Д-ръ Иванъ Селимински“ устройва на 23 того въ салонитѣ на градското казино подъ патронажа на Столичния кметъ-нашъ съгражданинъ г. инж. Иванъ Ивановъ, своята традиционна вечеринка.

Контролъ надъ спестовно-строителнитѣ дружества

Отъ година—две въ България изникнаха много спестовно-строителни дружества, които събиратъ милионни спестявания на граждани отъ села и градове. И естествено бѣше държавата да надникне въ тия дружества, като изработи типовъ уставъ и въведе контролъ, за да гарантира срѣдствата на хилядитѣ спестители. Ржководенъ отъ тия съображения министърътъ на правосѫдието е натоварилъ една комисия да се занимае съ този въпросъ и да изработи специаленъ законопроектъ, който вече е готовъ и се разисква по него.

Решено е контролътъ върху спестовно-строителнитѣ сдружения да бѫде възложенъ на общия държавенъ контролъ върху частнитѣ застрахователни дружества, като за цельта се измѣни съответния закоиъ. Съ закона се бърза и веднага следъ като го прегледа кодификационниятъ съветъ проекта ще бѫде внесенъ въ Министерския съветъ.

Земледѣлски бюлетинъ за м. февруарий за Сливенъ и околията

Състояние на времето. Студено и влажно съ общъ валежъ 35·4 литри на кв. м. съ паднали снѣжни валежи на 2, 3, 16 съ снѣжна покривка 1—3 см., която е траяла 2—3 дни. Максимална температура 15·5° С., на 27 февр. минимална—11·8° С., на 14 февруарий. Срѣдна облачность 6·5. Имало е само 10 дни тихи. Презъ останалитѣ дни сѫ духали северни и с. з. вѣтрове съ срѣдна скорость 8 м. въ секунда.

Земледѣлие. Добритѣ дни презъ месеца позволиха полската работа, като сѣидба на ечмикъ и овесъ и тя е почти привършена. Посѣвитѣ сѫ въ добро състояние.

Скотовъдство. Добитъка е въ задоволително състояние. Оскъдниятъ фуражъ затруднява неговото изхранване. Добритѣ дни позволиха изкарването на едрия добитъкъ по полскитѣ и горски пасбища, а на дребния добитъкъ по буйнитѣ и гъсти есенни посѣви.

Лозарство. Започнато е пломбирането и продажбата на облагороденитѣ лози и гладъкъ материалъ, както и засаждането на нови лозя и маточници.

Овощарство. Започнато е ваденето и продажбата на овощни дръвчета отъ частнитѣ овощни разсадници, както и засаждането на овощни градини.

::: КНИЖНИНА :::

Получени въ редакцията книги.

„Млада България“ — редактори Ст. Поповъ и Ат. Атанасовъ, год. III. кн. 2 съдържа:

За ясностьта; Върховенство на българщината—Лазаръ Поповъ; Безпартийность и аполитичность — Д-ръ П. Николовъ; Стопанска дисциплинарность — Д-ръ Г. Свраковъ; Обнова на българската душа—С. Л Ташковъ; Възкръсването на П. Славейковъ — Д. М; „650“ — Арх. К. Джангозовъ; Неграмотна преса — Г. Савовъ; Вѫтрешенъ прегледъ; Външенъ прегледъ.

Адресъ на списанието: София, Бул. „Царица Иоана“, № 1.

„Войната се връща“—Анри Поззи

Широка и обективна анкета по положението на Централна и ю. и. Европа. Поззи е известенъ у насъ отъ 1916 г. съ своитѣ статии за „Българскитѣ жестокости въ завоювана Македония“. Анкетата на г. Поззи е документирана и подпомогната отъ факти и източници съ несъмнена стойность. Въ Франция книгата е претърпела вече 16 издания. Преведена е на много езици. Часть отъ нея (което засѣга анкетата на Балканитѣ) е преведена на български и издадена като № 2 отъ библиотека „Млада България“, отъ администрацията на което списание се доставя срещу 20 лв.

„Безъ гримъ“—весели разкази отъ Георги Сърненски — „Блага Билка“. Книгата е 5 коли, луксозно издание, съ двуцвѣтни корици отъ голѣмия нашъ карикатуристъ Илия Бешковъ. Цена 20 лв.

Тия дни излиза отъ сѫщия авторъ книгата „Подъ сурдинка“—хумористични стихотворения. Двѣтѣ книги автора доставя срещу 15 лв. въ марки на предплатилитѣ до 1 априлъ. Адресъ „Парчевичъ“ 10 — София.

Около насъ.

с. Зимница

Тукъ се основа Народенъ Университетъ. Сѫщиятъ представи на 2 т. м. битовата пиеса „Вампиръ“ отъ А. Страшмировъ. Прихода е за въ полза на читалището.

Всѣка вечерь, безъ сѫбота и недѣля, се четатъ лекции по аритметика, геометрия, география, хигиена, земледѣлие, правни и стопански въпроси, българска история и есперанто. Формиранъ е и хоръ въ който участвуватъ учителитѣ, мѣстнитѣ интелигентни хора и селяни.

Поздравляваме уредницитѣ и имъ пожелаваме успѣхъ.

Благодарность

Семейството на починалия на 21 февруарий т. г. въ гр. София

Ангелъ Николовъ

изказваме нашата най-сърдечна благодарность на всички сродници, близки, познати, приятели, дружества и банки, които писменно или телеграфически изказаха своитѣ съболезнования.

Отъ опечаленитѣ.

Нови рекламни хармани цигари

„Арапче“ I, II, III. и „РОДОПСКА КИТКА“ II кач.

Търсете ги навсѣкѫде

Представитель за Сливенъ **Ст. Андреевъ**

(бившъ Мухтаровъ дюкянъ) 1—5

ПРОДАВА СЕ

ПРАЗДНО МѢСТО

срещу магазина на СИМЕОНЪ МАРИНОВЪ

Справка: БУКО АШЕРЪ

НОВИ МОДЕЛИ

високо качество; най-износни цени

Кревати

Кушетки

Гарнитури

Столове

Радио-апарати

Грамофони

Плочи

ДЕТСКИ КОЛИЧКИ

при

Щил. Василевъ

(Новитѣ магазини срещу стъкларницитѣ) тел. 88

Провѣрете!

3—3

ВАЖНО за

ТЕКСТИЛНИ И ИНДУСТРИАЛНИ

предприятия

специално за сулфактори пускане въ автоматично движение на бабафинго отъ праздни до напълване на масуритѣ безъ човѣшка ржка да пипа, върви въ автоматиченъ съставъ.

Пустнато отъ

ПАНАЙОТЪ ЧАРАКЧИЕВЪ

ф-ка „Царь Борисъ“

Варна.

Тонъ-кино „ЗОРА“

отъ понедѣлникъ

„Лелята на студента Чарли“

съ Паулъ Кемплъ.

Отъ четвъртъкъ

„Зеленият плодъ“

съ Франциска Гаалъ.

Редакцията моли абонатитѣ да си платятъ абонамента.